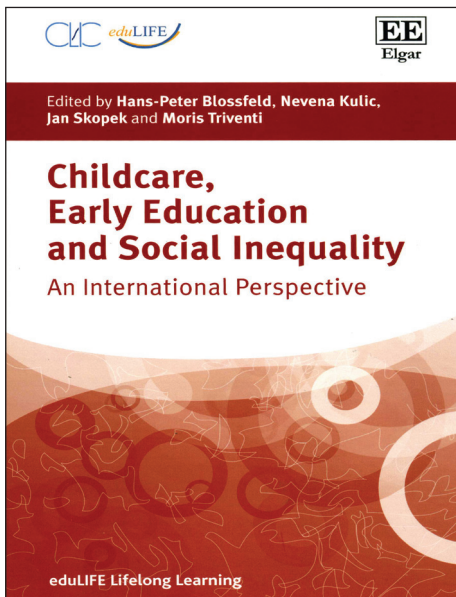

Davide Azzolini¹
Research Institute
for the Evaluation of Public Policies - Bruno Kessler
Foundation (FBK-IRVAPP)
Trento (Italy)

UDC 373.2.014.54(100)(049.32)
364.4-053.2(100)(049.32)
Opinion/Review
Accepted 26/03/2018
doi: [10.5937/socpreg52-16790](https://doi.org/10.5937/socpreg52-16790)

CHILDCARE, EARLY EDUCATION AND SOCIAL INEQUALITY: AN INTERNATIONAL PERSPECTIVE

Blossfeld, H. P., Kulić, N., Skopek, J., & Triventi, M. (Eds.). (2017).
Edward Elgar Publishing, 331 pp

Abstract: The book provides a unique scientific contribution on the topic of early childcare education and care (ECEC) and its implication for child development and social inequality. It sheds light on the complex link existing between social background and ECEC attendance pointing out that higher-social background would allow parents to choose the optimal timing and intensity of ECEC attendance for their children. The 11 studies in the volume provide support of the existence of positive effects of high-quality ECEC on child cognitive development, especially among low social-background families. Yet, the book concludes that formal childcare can only have a limited impact on social inequality, because the largest part of child outcomes variation is due to home environments.

Keywords: early childcare education and care; social inequality; child development

Childcare, Early Education and Social Inequality: An International Perspective is a must-read for social sciences graduate students and scholars interested in the topic of early childcare education and care (ECEC) and its implications for child development and social inequalities

---

¹ azzolini@fbk.eu

The volume provides a unique scientific contribution to a research area which in the recent years has drawn growing attention from researchers and policy makers and which stands at the crossroads between research on human capital formation and research on gender equality. An increasing number of empirical studies have established that early years investments in formal and informal education are a key for skill formation (Heckman 2006). At the same time, generous and gender-equal childcare arrangements and policies are seen as a necessary condition to sustain female labor supply and labor market attainment (Del Boca and Vuri 2007).

Despite the relevance of the topic for the persistence of social inequality, sociologists and social scientists have so far partly overlooked this crucial phase of individuals' development. This book is among the first examples of a sociological large-scale analysis of the topic and it is not an overstatement to say that it redresses an important shortcoming in sociological and social policy literature. It does so by, first, providing a systematic appraisal of extant literature and, second, by collecting a substantial number of new empirical studies from various countries. The cross-national comparison turns to be very informative in this field, considering the very different national policy contexts.

One of the most valuable 'assets' of this book is indeed its comprehensive approach. The editors seek - and succeed - to systematize existing knowledge and literature and to frame the empirical contributions contained in the book into three main areas of interest. These three areas are: (i) social background and the patterns of early education and care; (ii) social background and parental care; and (iii) consequences of early non-parental education and care on children's later educational outcomes and inequality.

Within the first area, the editors look at social background and patterns in the use of childcare education. Given the blurred distinction that exists between preschool, childcare, and the different mixes of these models across countries, the editors distinguish between *formal* (i.e., institutional, group-center-based childcare) and *informal* (e.g. babysitting, grandparents) childcare. The editors also stress the importance of the timing and the intensity of childcare exposure during the different phases of child development (i.e., infancy, toddlerhood and pre-school age) and - building on previous research - argue that the expected benefits of formal/informal care vary across ages. Moreover, the book attempts to identify some 'indicators' of the quality of formal childcare by considering both structural and process features.

Concerning the second area, the book places an especial focus on the quality and quantity of parental care. The latter is the predominant choice of childcare, especially in the early months of a child's life, and research has shown that combination of material resources and time-interaction makes a good environment for child development. Considering the wide social disparities in the possession of educationally-relevant resources at home, the implications for social inequality are prominent.

Within the third area, the book asks which are the consequences of early non-parental education and care on children's later educational outcomes and the related implications for social inequality: Does childcare mitigate social inequality? Which features or attendance patterns of childcare have a greater effect on a child's individual achievement? Does attending formal childcare make a difference? And, are the effects long-lasting?

To address all these questions, the book takes up a cross-national comparative perspective. Cross-national comparisons are particularly welcome in this area, given the very

different welfare regimes, institutional and cultural settings, as well as the different levels of public spending on childcare across countries, even within the European Union. The editors bring together almost 40 scholars to undertake country studies to systematically approach these key questions. Altogether, the volume covers 11 countries: Denmark, Finland, Germany, Ireland, Italy, the Netherlands, Norway, Russia, Sweden, the United Kingdom, and the United States. Most of the studies employ recent longitudinal datasets on early education. In addition, a cross-national study based on PIRLS and PISA data is also provided to look at the correlation between childcare attendance and later educational performance.

The volume is very well structured, facilitating readers in navigating and comparing the different chapters. The country chapters are grouped into the three main themes of research described above. Each individual country study contains an overview of the respective institutional context of childcare (such as, for example, organizational arrangements, regulations, funding); a section with hypotheses; a section on data and methods; results; and discussion. Particularly useful are the very well-structured and comprehensive introductions and the rich discussion sections.

Coming to the main substantive results of the book, the empirical contributions in the first area show that more affluent/educated families have a higher use of ECEC, which may be explained by the higher labor market participation, or the prevalence of gender-egalitarian attitudes. For example, this is what the authors found in empirical studies conducted in Italy and Russia. The contributions also show that social background correlates with patterns of attendance of ECEC. In this regard, a common finding is that higher-social background families tend to bring their children more often to formal childcare and to do so earlier than lower-social background households. At the same time, one very interesting finding comes from the Swedish case, where evidence shows that socio-economic advantage also permits families to keep their children at home until attending formal childcare is ideal for their children's development. This is because they face weaker work-related constraints and enjoy better contractual conditions. In sum, the book sheds light on the complex link existing between social background and ECEC attendance pointing out that a higher social background allows parents to choose the optimal timing and intensity of ECEC attendance for their children.

Concerning parental care, findings from a unique German dataset point to small - if any - social disparities in children's development in the very early months of life. However, the authors find that some non-cognitive skills such as attention to objects and activity level are positively influenced by social status of the parents, and that these may possibly explain the social disparities on a wider set of skills that are known to manifest in later stages of child development. Indeed, the chapter on Ireland shows the existence of social disparities among children aged three, which are to be partly attributed to the home learning environment (chiefly, educational material possessed at home). Yet, the authors conclude that home environment does not account for all observed achievement gaps, but that external childcare and unobserved parent characteristics play a role.

The largest number of empirical contributions included in the book investigates the consequences of non-parental childcare for social inequality in child development. Taken together, the empirical studies provide some support for the hypothesis that attending ECEC/pre-school is positively correlated with later child outcomes (for example mea-

sured via standardized tests such as PIRLS and PISA). This finding is consistently found in most countries, although in some countries the association is insignificant. This may be explained by the different quality /accessibility of ECEC systems across the countries and, in some cases, also by methodological reasons - as the editors comprehensively discuss. Also country-specific results from Denmark and Germany find positive correlation between ECEC participation - in terms of intensity and time of access - and later educational outcome of children. Positive effects of high-quality ECEC attendance are also detected when analyzing a large-scale childcare program implemented in a very different context such as the United States.

The studies also aim to assess the heterogeneous impact of ECEC on child outcomes, depending on family social background. Overall, the collected evidence points to ECEC effects that are larger for children coming from less privileged backgrounds, in line with the theoretical expectations. Yet, the book concludes that formal childcare can only have a limited impact on social inequality, because the largest part of variations in child outcomes is due to home environments.

Finally, the empirical chapters address the question of quality in formal childcare, and its connection with children's future outcomes. This is a very much appreciated effort of the book, as it tries to dig into the channels through which external intervention can both support child development as well as redress social disparities, and hence provide valuable and usable information to inform policy making. Indeed, the book provides empirical evidence supporting the hypothesis that higher-quality childcare is more beneficial. For example, evidence from Norway points to the importance of pedagogical approaches that include cognitive aspects of development in increasing children's vocabulary at later ages, especially among children of low-educated mothers.

To conclude, beyond systematizing extant scientific knowledge and providing new and sound evidence in a comparative fashion, the volume overturns a naïve understanding of ECEC. It does so by trying to dig into the very different modalities of ECEC, the optimal timing of ECEC attendance and by exploring the mechanisms reproducing social inequality and the channels through which formal ECEC can boost child outcomes and redress social disparities. If I had to find a limitation in this work, I would say that it does not address other sources of inequality - other than social inequality - that are widespread in today's societies. In light of the sizeable share of children with an immigrant background, I would have expected the authors to dedicate more space to this issue. It is true that social and immigrant-background inequality often overlap, but it is also true that some migration-specific factors (such as the mastery of the host country language or the different value attached to preschool education) play a significant role in immigrants' children's schooling. Future works in this field should try to investigate this topic more in depth. A further area of improvement would be a more systematic effort on assessing "what works" in ECEC with the aims of reaching a higher understanding on the mechanisms of skill formation and deriving useful, practical lessons to inform policy making.

Давид Азолини¹
Истраживачки институт
за евалуацију јавних политика - Бруно Кеслер
Фондација (FBK-IRVAPP)
Тренто (Италија)

БРИГА О ДЕЦИ, РАНО ВАСПИТАЊЕ И СОЦИЈАЛНА НЕЈЕДНАКОСТ: МЕЂУНАРОДНА ПЕРСПЕКТИВА

Blossfeld, H. P., Kulic, N., Skopek, J., & Triventi, M. (Eds.). (2017).
Edward Elgar Publishing, 331 pp

(Превод *in extenso*)

Сажетак: Књига пружа јединствени научни допринос на тему предшколског образовања и његовог утицаја на развој детета и ране социјалне неједнакости. Она истовремено истиче сложену везу између социјалног порекла и похађања предшколских установа, са поруком да више социјално порекло омогућава родитељима да одаберу за своју децу оптимални временски период и интензитет предшколског образовања. 11 студија представљених у књизи пружају подршку тези да високо-квалитенте предшколске установе имају позитивни ефекат на дечији когнитивни развој, посебно за децу из нижих друштвених слојева. Упркос томе, књига закључује да предшколско образовање има ограничен утицај на смањење социјалних не-једнакости, јер највећи део варијације у образовним резултатима деце је резултат кућног окружења.

Кључне речи: предшколско образовање; социјалне неједнакости; дечји развој

Childcare, Early Education and Social Inequality: An International Perspective је обавезна литература за студенте и научнике из области друштвених наука заинтересованих за тему предшколског образовања и његовог утицаја на развој детета и социјалних неједнакости.

Књига пружа јединствени научни допринос истраживачкој области која последњих година привлачи све већу пажњу научних радника и политичара, и која се налази између истраживања на тему стварања људског капитала и истраживања о родној равноправности. Све већи број емпиријских студија истиче да су инвестиције у формално и неформално образовање у првим годинама живота кључне за формирање вештина (Heskman 2006). Истовремено, политике усмерене на развој предшколског образовања сматрају се неопходним условом за учешће и успех жена на тржишту рада (Del Boca и Vuri 2007).

Упркос релевантности теме за репродукцију социјалних неједнакости, социолози су до сада занемарили ову кључну фазу развоја и социјализације појединаца.

¹ azzolini@fbk.eu

Ова књига је један од првих примера свеобухватне социолошке анализе ове теме и није претерано рећи да покрива значајан недостатак у социолошкој литератури. То чини на два начина: тако што систематски анализира досадашњу литературу и прикупља значајан број нових емпиријских студија из различитих земаља. Компаративна анализа је врло информативна у овој области, с обзиром на веома различите контексте националних политика.

Један од најважнијих „квалитета” ове књиге је заправо њен свеобухватан приступ. Уредници су покушали – и успели – да систематизују постојеће знање и литературу и да истовремено дају значајан емпиријски допринос. Емпиријске студије улазе у три главне теме књиге: (i) родитељско старање у породицама различитог социјалног порекла; (ii) социјално порекло родитеља и избор првих предшколских установа (iii) последице раног образовања и предшколских установа на ране и касније образовне неједнакости.

У оквиру прве теме, уредници се баве социјалним обрасцима у похађању предшколских установа. С обзиром на нејасну разлику између разних форми предшколских установа и раног образовања широм земаља, уредници разликују формално (тј. институционално образовање које подразумева рад у групама) и неформално образовање (нпр. дадиље, шира породица). Уредници такође наглашавају важност момента у коме се почиње и интензитета раног образовања у различитим фазама развоја детета (тј. одојчади, рани и каснији предшколски узраст). Они – на основу претходних истраживања – тврде да очекиване користи од формалне / неформалне неге зависе од дечјег узраста. Такође, књига наглашава важност квалитета формалног предшколског образовања и узима у обзир „индикаторе” квалитета, на пример, структурне и процесне карактеристике.

Друга тема се бави квалитетом и обимом родитељског старања. Родитељско старање представља доминантну форму бриге о деци, посебно у раним месецима живота детета, док истраживања показују да комбинација материјалних средстава и родитељске интеракције чини базу за добар развој деце. Имајући у виду широке друштвене разлике у поседовању ресурса релевантних за дечје образовање у кућном окружењу, импликације за социјалне неједнакости су значајне.

У оквиру треће теме, у књизи се поставља питање какве су последице раног предшколског образовања на касније образовне резултате деце и које су импликације за социјалне неједнакости: Да ли предшколско образовање ублажава социјалне неједнакости? Које карактеристике или обрасци у раном образовању деце имају већи утицај на индивидуални дечји успех? Да ли предшколске установе итичу на постигнућа деце? Да ли су ефекти дуготрајни?

С намером да одговори на постављена питања, књига примењује компаративну перспективу. Компаративна анализа је неопходна, имајући у виду веома различите режиме социјалне заштите, институционалне и културне оквири, као и различите нивое јавне потрошње усмерених на образовање деце чак и у оквиру земаља Европске уније. Уредници су окупили скоро 40 научника како би у индивидуалним студијама системски приступили овим кључним питањима. У књизи је обухваћено 11 земаља: Данска, Финска, Немачка, Ирска, Италија, Холандија, Норвешка, Русија, Шведска, Велика Британија и Сједињене Америчке Државе. Већина студија користи недавне лонгитудиналне податке о раном образовању. Поред тога, књига садржи и компаративну међународну студију базирану на PIRLS и PISA подацима са циљем да покаже везу између раног образовања и каснијих образовних достигнућа.

Волумен је врло добро структуриран, и олакшава читаоцима навигацију и поређење различитих поглавља. Појединачне студије су груписане у три главне теме горе описане. Свака појединачна студија садржи преглед одговарајућег институционалног контекста (као што су, на пример, организациони аранжмани раног образовања, прописи, финансирање); део у коме се формулишу главне тезе; одељак о подацима и методама; резултати; и дискусија. Посебно корисни су веома добро структурирани и свеобухватни уводи у националне системе дечјег образовања.

Један од првих емпиријских закључака књиге је да деца из богатијих или образованијих породица више користе институције формалног образовања, што се може објаснити већим учешћем на тржишту рада као и доминацијом родно-егалитарних ставова у тим породицама. На пример, то су резултати до којих су аутори дошли у емпиријским студијама спроведеним у Италији и Русији. Ове студије такође показују да је социјално порекло у директној вези са обрасцима коришћења раних предшколских установа. У том погледу, заједнички закључак је да породице вишег социјалног порекла имају тенденцију да чешће усмеравају своју децу на формално образовање и то раде раније него породице нижег социјалног порекла. Истовремено, један врло занимљив налаз је у поглављу о Шведској, чији резултати показују да друштвено-економска предност дозвољава породицама да задрже своју децу код куће док не достигну одговарајући развојни узраст за похађање предшколских установа. Ове породице су у предности јер имају уговоре који се карактеришу слабијим ограничењима и бољим радним условима. Укратко, књига баца светло на сложenu везу између социјалног порекла и присуства предшколских установа истичући да виша социјална припадност дозвољава родитељима да изаберу оптимални временски период и интензитет похађања предшколских установа за своју дјецу.

Што се тиче родитељског старања, резултати на основу немачких података указују на врло мале друштвене разлике у развоју деце у првим месецима живота. Међутим, аутори налазе да су неке некогнитивне вештине, као што су пажња усмерена на објекте и ниво активности, позитивно повезани са социјалним статусом родитеља, и да би могле објаснити друштвене разлике на осталим вештинама за које се зна да се манифестују у каснијим фазама развоја детета. Заправо, поглавље о Ирској показује постојање социјалних разлика међу децом узраста од три године, што се делимично приписује кућном окружењу (углавном, едукативни материјал који се поседује код куће). Ипак, аутори закључују да се кућном окружењу не може приписати јединствена улога у објашњењу когнитивних разлика међу децом, јер остали фактори као формално образовање или непознате карактеристике родитеља такође играју улогу.

Највећи број емпиријских студија из књиге истражује последице неформалног и формалног образовања на социјалну неједнакост у развоју деце. Сходно томе, емпиријска истраживања пружају одређену подршку тези да је похађање предшколских установа у позитивној корелацији са каснијим дечјим исходима (на пример, исходи мерени стандардизованим тестовима као што су PIRLS и PISA). Овај закључак се налази у свим земљама покривеним студијом иако има разлика у интензитету корелације. Ово се може објаснити неједнаким квалитетом и доступношћу формалног образовања у различитим системима, и у неким случајевима методолошким разлозима – што уредници детаљно дискутују. На пример, резултати из студија које анализирају Данску и Немачку, показују да постоји позитивна корелација између учешћа у формалном предшколском образовању – мереног интензитетом и датумом почетка – и каснијег обра-

зовног исхода деце. Анализа резултата предшколског програма великих размера који је примењен у Сједињеним Америчким Државама такође истиче позитивне ефекте висококвалитетног предшколског образовања на смањење неједнакости.

Неке од поменутих студија такође наглашавају да утицај предшколског образовања директно зависи и од социјалног порекла породице. Прикупљени докази указују да су користи од предшколског образовања већи за децу која долазе из мање привилегованих слојева, у складу са теоријским очекивањима. Упркос томе, књига закључује да предшколско образовање има ограничен утицај на смањење социјалних неједнакости, јер највећи део варијације у образовним резултатима деце произилази из кућног окружења.

Неколико емпиријских поглавља се бави питањем квалитета формалног образовања у предшколском узрасту и његовој повезаности са будућим дечјим исходима. Ово је изузетно важан допринос књиге, јер покушава да истражи механизме кроз које спољна интервенција може подржати развој детета, коригујући истовремено социјалне диспаритете. На тај начин књига је извор корисних информација и за креаторе образовних политика. У сваком случају, књига пружа емпиријске доказе који подржавају тезу да је висококвалитетно предшколско образовање корисно за дечји развој. На пример, докази из Норвешке указују на важност педагошких приступа који укључују когнитивне аспекте развоја деце на развој говора у каснијем добу, посебно међу децом чије су мајке ниског образовања.

Као закључак може се навести да осим систематизације постојећих научних знања и пружања нових и јаких доказа на компаративан начин, књига превазилази наивно разумевање предшколског образовања. То чини тако што анализира врло различите модалитете предшколског образовања, оптималног времена за почетак предшколског образовања, као и механизме кроз које се репродукује социјална неједнакост заједно са начинима на које предшколско образовање може побољшати дечји развој и смањити социјалне неједнакости. Ако би морао да се нађе недостатак овом раду, издвојио бих чињеницу да се не бави другим изворима неједнакости – осим социјалне неједнакости – која је распрострањена у данашњим друштвима. С обзиром на знатан удео деце са имигрантским пореклом, очекивао бих од аутора да посвете више простора овом питању. Истина је да се неједнакост по социјалном и имигрантском пореклу често преклапа, али такође је истина да неки фактори специфични за миграције (као што су познавање језика земље домаћина или вредност која се придаје предшколском образовању) играју значајну улогу у школовању деце имиграната. Будући радови у овој области требало би детаљније истражити ову тему. Још једна област побољшања могла би бити систематска прецена онога „шта функционише” у формалном образовању у предшколском добу с циљем бољег разумевања механизма кроз које се формирају вештине и давања практичних савета креаторима образовних политика.

REFERENCES / ЛИТЕРАТУРА

- Del Boca, D, Vuri, D. The mismatch between employment and child care in Italy: the impact of rationing. *Journal of Population Economics* 20.4 (2007): 805-832.
- Heckman, J. J. Skill formation and the economics of investing in disadvantaged children. *Science* 312.5782 (2006): 1900-1902.